

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 971/2025
10.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милана Игњатовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К.бр.230/23 од 10.10.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 295/25 од 12.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милана Игњатовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К.бр.230/23 од 10.10.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 295/25 од 12.05.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу К.бр.230/23 од 10.10.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од седам месеци и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у времену проверавања од три године не изврши ново кривично дело. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка. Оштећена је упућена да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 295/25 од 12.05.2025. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног, преиначена је пресуда Основног суда у Обреновцу К.бр.230/23 од 10.10.2024. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији и трошковима поступка, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеном,

због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ изрекао условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од три месеца и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у времену проверавања од једне године не изврши ново кривично дело. Окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала за које је одлучено да падају на терет буџетских средстава суда, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног и жалба јавног тужиоца ОЈТ у Обреновцу одбијене као неосноване и ожалбена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Милан Игњатовић поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде, окривљеног ослободи од оптужбе и одлучи да трошкови првостепеног и другостепеног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у образложењу поднетог захтева истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводећи да се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати, а то су записници о садржини аудио снимака са мобилног телефона оштећене које је суд окарактерисао као доказну радњу увиђаја на покретној ствари. Наведени доказ је незаконит по начину настанка у смислу одредбе члана 16. и 84. ЗКП, јер је по ставу браниоца оштећена тајно снимала окривљеног ради прикупљања доказа са намером да покрене поступак против њега.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, из списка предмета произилази да је на главном претресу одржаном дана 07.02.2024. године изведен доказ увиђајем на телефону оштећене тако што је оштећена пустила са телефона аудио снимак за који је навела да је настао 19.02.2023. године, којом приликом је својим телефоном снимала конфликт са окривљеним у својој кући, снимала је и себе и окривљеног. Притом на истом главном претресу окривљени није спорио да је његов глас на снимку, као што није спорио ни речи које је критичном приликом изговорио оштећеној.

По оцени Врховног суда наведени доказ није незаконит у смислу одредбе члана 16. ЗКП, нити само по себи (по својој садржини), нити према начину прибављања, јер није у супротности са Уставом, законом, општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима. Наиме, у конкретом случају оштећена је снимала својим телефоном конфликт са окривљеним у својој кући, у циљу заштите својих права и то снимала је управо догађај у коме је и сама учествовала, дакле није снимала разговор, изјаву или какво саопштење које њој није било намењено већ управо супротно, па се у њеним радњама не могу стећи елементи било ког кривичног дела, а што би евентуално водило незаконитости у начину прибављања овог доказа.

Сем тога, по налажењу Врховног суда, аудио снимак којим је оштећена у циљу заштите својих интереса снимала критичном приликом конфликт између ње и окривљеног, истовремено представља део исказа оштећене која је у свему у складу са законом испитана на главном претресу, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени као неоснован

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да суд није ценио жалбене наводе, на који начин указује на повреду одредбе члана 460. ЗКП. Такође, бранилац указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 133. ЗКП и повреде члана 350. и 395. ЗКП.

У преосталом делу захтева бранилац окривљеног оспорава чињенично стање утврђено у правноснажним одлукама и оцену доказа дату од стране нижестепених судова, наводећи да је сведок ББ навела да оштећена има обичај да провоцира вербално и физички ради сукоба ње и окривљеног те да претходно укључи снимање на мобилном телефону, тајно, како би прикупљала материјал, а и сама оштећена је изјавила да је тајно снимала окривљеног и да је хтела да скупџ доказе. Бранилац истиче и да је крајање симптоматично да оштећена упорно наводи да је предмет физичког и вербалног насиља дуги низ година заједно са малолетним оштећенима, а при томе не поседује нити сведока, нити фотографију сопствених повреда а камоли извештај лекара на основу ког би се могла утврдити било каква повреда односно последица насиља која ја наступила по оштећену и закључује да се очигледно ради о константним и упорним покушајима оштећене да суд доведе у заблуду у погледу стварног чињеничног стања.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, повреда одредбе члана 460, 350. и 395, ЗКП, те погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног, у овом делу, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА -

адвоката Милана Игњатовића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев браниоца окривљеног у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић